

ת"פ 15850/07 - מחלוקת לחקירה שוטרים - מה"ש, המאשימה נגד עדן כהן, הנאשם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 16-07-15850 מחלוקת לחקירה שוטרים - מה"ש נ' כהן
לפני כבוד השופט איתן קורנהאוэр

בעניין: מחלוקת לחקירה שוטרים - מה"ש
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד חן הררי

נגד
עדן כהן - הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד אהרון רוזה

הכרעת דין

בפתח הדברים, מודיע בית המשפט על זיכוי הנאשם.

רקע

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום, המיחס לו עבירה תקיפה, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום, שירות הנאשם במועד הרלוונטי בשוטר ביס"מ תחנת שכונות במשטרת ישראל. ביום 4.11.2014, בסמוך לשעה 21:00, תקף הנאשם את המתלון, בן 17 נתין זר מקסיק (להלן: "המתלון"), בכך שטר לו בפנוי.

2. הנאשם כפר במיחס לו, ולפיכך נשמעו הוכחות במסגרת פרשת התביעה, העידו עדים אלה: המתלון, ד.ב.ג. (להלן: "החבר"), אשר היה עד לאיירוע; ד.ש., מורה של המתלון (להלן: המורה), אליה התקשר במהלך האירוע; תמי איצקוביץ' וויאל בן שימול, אשר העיד על מערכות "כפתר חכם" ו"תמונת נוף" לגבי מקום נידת הנאשם; חוקר מה"ש עופר ביביצקי (להלן: "החוקר עופר"). בנוסף, הוגש מספר מסמכים, כגון הודעות הנאשם והמתלון, צילומי לוחית רישוי של נידת, ומזכירים שונים.

עמוד 1

במסגרת פרשת ההגנה, העידו הנאשם ושותפו למשמרות השוטר ישראל אוחזין (להלן: "השוטר ישראל").

טייעוני הצדדים

3. המאשימה טענה בסיכוןיה, כי יש לתת אמון מלא בגרסת המתלון וחברו, אשר העידו לגבי אלימות שאינה חמורה, ומכאן שאין בה כל הפרזה. בנוסף, המאשימה ביקשה לראות חיזוק לגרסת המתלון, בשיחות הטלפון שביצעו עם מורתו וכן בשיחתו איתה ועם מנהל בית הספר למחירת האירוע. לגבי ביצוע המעשה על ידי הנאשם, הפנתה המאשימה לראיות מהן עולה כי הנידית בה נסעו הנאשם ושותפו השוטר ישראל, הייתה במקום האירוע במועד הרלוונטי, וכן לכך שמטרת פעילותם הוגדרה כפעולות "נגד סודנים", ממנה "מתבקש" שיבאוו ב מגע עם המתלון. בהתאם לממצאי המערכת "תמונה נוף", עולה עוד כי מכשיר קשור התרחק מכוון נידית הנאשם למקום בו נמצא המתלון, ובמהמשך נצפה במערכת שבו אל האזור בו עמדה הנידית, זאת בזמן תחילת נסיעתה מהמקום.

המאשימה הוסיפה, כי קיימת אבחנה מאייד ברורה בין השוטר ישראל, ברכ שפניו של הנאשם עגולות ואילו פניו של השופט צרות וארוכות. מדובר באבחנה שביצעו המתלון וחברו, בעדותם, לגבי השוטר שהיכה, כבעל פנים עגולות, ובנוסף המתلون זיהה את הנאשם בתמונה שהוצאה לו.

4. ב"כ הנאשם ערך טבלה, בה פירט סתיירות עובדיות לגבי תיאור האירוע, בין גרסאות המתלון לגרסה חברו. בהתבסס על סתיירות אלה, טען כי לא ניתן לגבות ממצאים עובדיים באשר לאירוע, וכן הוסיף כי גרסת המתלון אף אינה הגיונית. נטען כי עדות המתלון התאפיינה בהגמלה בסוגיות שונות, אשר נועדה להעצים את מידת הפגיעה בו. ב"כ הנאשם הסכים כי ניתן לקבוע שהנאשם ושותפו ישראל היו בנידית באותו מקום האירוע ובמועד שטען המתלון, אך נסicutת הנידית במועד זה ועיצירתה במקום, משקפים פעילות אופיינית של השוטרים בזירה. לגבי שאלת זיהוי הנאשם על ידי המתלון בעת החקירה במח"ש, טען ב"כ הנאשם כי האופן בו הפגג למתלון צילום הנאשם, פגם ביכולת להקנות משקל לזיהוי זה.

דין והכרעה

5. בהתבסס על הממצאים הטכנולוגיים שהוצעו במהלך שלב ההוכחות, אין מחלוקת בין הצדדים כי הנאשם והשוטר ישראל הגיעו אל זירת האירוע, בנסיעה עם נידית המשטרת שלהם (להלן: "הנידית"). בשעה 21:02, הנידית עברה ברחוב בו טען המתלון כי רכב על אופניו עם חברו, ובשעה 21:12 עזבה הנידית את המקום. עוד ניתן ללמוד, בהתבסס על נתונים שאינם במחלוקת, כי המתלון התקשר אל מורתו בשעה 21:07 ושוחח אליה שוב בשעה 21:09. בנוסף, המתلون צילם את חלקה האחורי של נידית, צילום בו ניתן לבדוק בשתי ספרות מתור לוחית הרישוי של נידית הנאשם, בשעה 21:12, ובשעה 21:13 רשם המתלון במכשיר הטלפון שלו את מספירה המלא של לוחית רישוי נידית הנאשם. בהתאם, יש לקבוע כי הנאשם אכן נכח בזירת האירוע הנטען, במועד הרלוונטי, בצוותא עם השוטר ישראל.

המחלוקה הדורשת הכרעה, היא האם התרחש אירוע התקיפה הנטען, וככל שהתרחש - האם הנאשם

הוא התקף.

6. כפי שיפורט להלן, המתלון וחברו מסרו מספר גרסאות, אשר אין עלות בקנה אחד, ומעטות סתריות מהותיות לגבי התרחשות האירוע. למעשה עצם הטענה, כי המתלון הותקף על ידי שוטר, טענה עליה חזו המתלון וחברו בכל אחת מגרסאותיהם, הסתריות ואי הדוקים נוגעים כמעט בכל שלב ושלב של האירוע הנטען, ומעוררים ספק ממשמעו יי' יותר וסביר, אף ביחס לטענה כי המתלון הותקף. יודגש, כי גרסתו הראשונה של המתלון נמסרה במשרדי מח"ש למחמת האירוע, ואילו גרסת חברו נמסרה כשבועיים בלבד לאחריו.

הפגש בין המתלון לחברו

7. המתלון מסר בהודעתו, למחמת האירוע, כי שב מהצופים והרכיב את חברו (נ/1 ש- 6). בעודו בבית המשפט, חוזר על גרסה זו והרchieb, כי שב מפעולה שבבט הצופים אשר נמצא בשכונת XXXX, רכב לכיוון רחוב סלמה, המשיך בסיבוב המגשר לכיוון רחוב לבנדזה, שם הבחן לחברו. בשלב זה, התחיל להרכיב את חברו על אופניו דרך רחוב לינסקי ורחוב ההגנה עד שהגיעו לשכונת התקווה, שם התרחש המקרה (עמ' 10 ש- 12-3 לפרט').

לעומתו, חברו של המתלון תיאר מפגש שונה לחלוtin, מפגש חברתי ולא הסעה מקרית. לדבריו, שב עם המתלון מהשוק, שם שטו תה:

"ש. נסעתם לשם אתה והנאשם לשוק, הייתם ביחד בשוק?"

ת. כן, היינו ביחד בשוק שתינו תה.

ש. הוא הרכיב אותך על האופניים שלו בחזרה?

ת. כן"

(עמ' 48 ש- 11-14 לפרט').

אין מדובר באירוע קל, אלא בתיאור שונה בתכלית של אופן ומהות המפגש בין השניים. אמנם, סתריה זו מתייחסת למפגש שקדם לאירוע, אולם בוודאי יש לתת לה משקל בעת בוחנת מידת מהימנות המתלון וחברו, והאפשרות לתת אמון מלא בגרסהותיהם.

הגורם לקלה מצדו של המתלון ועיצוב הנסעה על האופניים

8. המתלון וחברו, העידו כי המתלון קיל את החבר "בן זונה", בשלב בו הניידת נסעה ברחוב. עוד טענו, כי הנאשם פנה אל המתלון ושאל מדוע קיל אותו, בטרם תקף אותו. המתלון וחברו מסרו גרסאות

שונות לגבי הסיבה לקללה וכן הרקע לכך.

המתלון מסר בהודעתו במח"ש, כי חברו אח兹 בחולצתו בעת שהרכיב אותו על אופניו, "והרחוב, הכביש, לא היה כל כך טוב והוא לחץ לי על בית השחי בטיעות. אני קפצתי ואמרתי לו יא בן זונה" (נ/1 ש-6-7).

המתלון חזר על סיבה זו, של כביש משובש, בעת עדותו בבית המשפט (עמ' 10 ש-16 לפרטט'). לעומתתו, חברו של המתלון העיד כי הנידית נעקרה מאחוריהם, "כשהשוטר נתן ברקס אמרתי למTELON תהיה הצד ונגעתי לו במוותניים, המתלון אמר לי 'למה אתה עושה ככה, בן זונה'" (עמ' 46 ש-27-28 לפרטט'). בהמשך עדותו, העיד כי "לפנינו שהוא פנה לצד, צפכו פערמים, אמרתי לו תעמוד הצד מצפכנים לך ואז נגעתי בו והוא אמר לי 'למה אתה נוגע בי בן זונה'" (עמ' 49 ש-6-7 לפרטט').

מדובר בהבדלים משמעותיים: בעוד המתלון העיד כי חברו אח兹 בחולצתו מאחור, במהלך הנסיעה, ובשל шибוש כביש נגע בבית השחי שלו, החבר העיד שנגע במוותניים בשל עצירת ניידת מאחוריהם צפכו כפו, וכי אמר למTELON לעצור לצד, דברים שככל לא הזכרו על ידי המתלון.

מה אמר המתלון לחברו

9. המתלון טען כי צעק לחברו "בן זונה" (נ/1 ש-7, עמ' 5 ש-20, עמ' 10 ש-18 לפרטט'). לעומתתו, החבר העיד שהמתלון אמר לו כך:

"**ש. אין הוא אמר לך את זה?**

ת. עזוב אותו זונה (העד אומר בעברית)

(עמ' 49 ש-13-12 לפרטט'). ראו עוד את עדות החבר כי המתלון אמר לו '**למה אתה עושה ככה, בן זונה**', בעמ' 46 ש-27-28 לפרטט', וכן את עדותו כי המתלון אמר לו "**למה אתה נוגע بي בן זונה**", בעמ' 49 ש-6-7 לפרטט').

אין מדובר בשוני קל, אלא במיללים בעלות משמעות, במקרים מסוימים, במקרה המקרה. הדברים שאמר המתלון לחברו, מהווים בסיס לניסוח הסבר למוטיבציה הנאשם לתקוף את המתלון, כפי שהheid המתלון לגבי הנאשם: "**ואז הוא אמר לי למי קראת בן זונה...**" (עמ' 6 ש-2 לפרטט'). לצד זאת, ככל שהמתלון אמר לחברו את הדברים כפי שהheid החבר, בין אם הקדים לקללה את המילים "עזוב אותו" או "למה אתה נוגע بي" או "למה אתה עושה ככה", הרי ברור מכך שהדברים הופנו אל החבר אשר אחז או נגע במתלון באותה עת, אך שגרסת זו עשויה לשמות את הבסיס להסביר אפשרי להתנהלות הנאשם.

האם השוטרים בנידית יכולו לשמוע את הקללה

10. המתלון העיד, כי בעת ש"קפוץ" כתוצאה מהנגעה בבית השחי, וקיים את חברו, הנידית הייתה לידיו:

עמוד 4

"אני נושא והשופר נושא לידינו, קפצתי ואז עצרתי והשופר הילך קדימה עם הנידית ועוצר..." (נ/י 1-11. ראו עוד עמ' 5 ש- 20, עמ' 11 ש- 9 לפרקוט', לגבי נסיעת הנידית בזמן הקלהה). בנוסף, אישר המתלוון כי הסתווב לכיוון חברו, קיליל ואז עוצר (עמ' 10 ש- 21-22 לפרקוט'). תיאור דברים זהה, עשוי להסביר כיצד הצליח הנאשם לשמעו את הקלהה מצד המתלוון, בעת שנגה בנידית לידיו, כאשר המתלוון אף הסב את ראשו לכיוון חברו, בטרם קיליל אותו.

לעומת גרסה זו, חברו של הנאשם העיד כי הנידית הייתה מאחוריו האופניים בעת הקלהה:

"ש. אני רוצה להבין את הנקודה המדוייקת, כשהוא מוצג מצדך מאחוריה, הוא אומר לך בןazonה או שהוא עוצר מקדימה? ת. כשהמכונית הייתה מאחורינו לאחר היציאה אמי נלחמתי ואמרתי לו תהיה הצד תהיה הצד ואז נגעתי בו והוא אמר לי בןazonה" (עמ' 49 ש- 11-8 לפרקוט'. ראו עוד לעניין הימצאות הנידית מאחוריו המתלוון וחברו, בעת הקלהה, בעמ' 46 ש- 25, 27 לפרקוט').

חברו של המתלוון התיחס אף לשאלת האם המתווב עברו בעת שקייל אותו:

"ש. המתלוון מסתווב אליו או שמסתכל קדימה?"

ת. הוא לא מסתווב, קיליל אותו ועמד"

(עמ' 49 ש- 14-15 לפרקוט').

למעשה, גרסאות המתלוון וחברו, שונות בפרטיהם ממשמעותיים ביחס לאותה נקודת זמן באירוע, אשר יצרה לכוארו את הרקע לתקיפה על ידי הנאשם. בעוד גרסתו של המתלוון, כי קיליל בעת שהnidית נסעה לידיו תוך שהוא מסב את ראשו לעבר חברו שמאחור, החבר טען כי הדברים נאמרו בעת שהnidית נמצאה מאחוריו השניים, ופנוי של המתלוון אינם לעברו. אין ספק, כי גרסת חברו של המתלוון מכרסת בטיעון, לפיו הנאשם שמע את הקלהה ופועל בעקבות כך באופן המ מיוחס לו, אך השוני המשמעותי בין הגרסאות מכרסם אף בנסיבות המתלוון וחברו.

ネットת מכשיר הטלפון מהמתלוון

11. המתלוון מסר בתלונתו במח"ש, כי "השופר השני התחיל לחפש אותו בכל הגוף, אם יש לי משחו זהה שהרביבץ לי לחת את הטלפון והתחל להגיד איפה הקבלה..." (נ/י 1-16-17 לפרקוט'). בעת הכתנה לעדות במשרדי פרקליטות מח"ש, כשלוש שנים לאחר התלונה, שינה המתלוון לחלוטין את הגרסה ביחס לאופן ולמועד לקבלת מכשיר הטלפון ממנו, באופן בו גרסה זו מותאמת לעדות המורה, כי שמעה את השופר אומר שאינו מעוניין לדבר אליה, כפי שנכתב על ידי הפרקליטה: "מסר המתלוון כי כששוחח עם המורה בטלפון, הנאשם לקח את הנידית ממנו, שמע את קולה של המורה ואמר שאינו מעוניין לדבר אליה" (נ/י 4). המתלוון לא הסביר להסביר שוני משמעות זו, ביחס לשאלת

נטילת מכשיר הטלפון ממו (עמ' 17 ש- 12-7 לפרט'). יש עוד לציין, כי חברו של המתلون כלל לא הזכיר בעדותו כי אחד השוטרים נטל את מכשיר הטלפון של המתلون. לעומת מהדרוש, אכן כי עולה אף תמייה ביחס לסבירות הגרסה, לפיה שוטר אשר היכה מתلون, יאפשר לו להתקשר במהלך האירוע ובעוודו לידו, זאת כאשר מדובר גם במכשיר החשוד לכואורה בעיני השוטר, ששאל לגבי קיום קבלה מתאימה.

הקצנה, הפרזה, או דיויקם וסתירות

12. בחינת גרסאות המתلون וחברו, מעלה או דיויקם נוספים, המגיעים עד כדי סתיות, המאפשרות לרבות בהקצנת תיאור חומרת האירוע על ידי המתلون, זאת בגין עדות חברו וכן בעת עדותו בבית המשפט בגין גרסתו הראשונה:

א. המתلون העיד כי הנאשם "לקח אותו ככה מהחולצה, מאחריו משאית שהיא לידנו והתחילה לתת ליكافות בפנים" (נ/1 ש-14-13. ראו גם בעמ' 6 ש-2 לפרט'). עוד הוסיף, כי השוטר השני ערך חיפוש על גופו (נ/1 ש-17 וכן עמ' 6 ש- 9 לפרט'). שלוש שנים לאחר תלונתו, בעת הכנתו לעדות במשרדי פרקליטות מח"ש, הוסיף המתلون לפני האלים של האירוע, כפי שתיעודה הפרקליטה: "המתلون הדגים את תפיסת הנאשם בחולצתו מהעורף, משך אותו אל מאחוריו המשאית והצמידו לקיר. בהמשך היכה אותו בכאפות תוך שאוזן בחולצתו מתחת לצוואר" (נ/4).

לעומתו, חברו העיד לגבי "סתירות לפנים" (עמ' 46 ש- 31 לפרט'), אך לא הזכיר דבר לגבי אחיזה ומשיכת מהחולצה, הצמדה לקיר ואחיזה בחולצת מתחת לצוואר, וכן לא העיד לגבי חיפוש גופני על ידי השוטר השני (יש לציין, כי החבר העיד על מעורבותו של השוטר השני, אך לא העיד דבר לגבי ערכות חיפוש על ידי השוטר השני, על גופו של המתلون - עמ' 47 ש- 13-6 לפרט').

ב. המתلون העיד כי השוטר השני אמר לנאים לעזוב אותו (נ/1 ש-15-16 וכן עמ' 14 ש- 11 לפרט'), עדות ממנה ניתן להסיק כי השוטר ישראלי סבר שהנאשם מבצע פעולה בעיתית או אסורה. לעומת זאת, החבר לא העיד דבר לגבי התיחסות דומה מצד השוטר ישראלי, אלא העיד על התיחסות הפוכה מצדו: "לשוטר השני שהוא איתנו, אמרתי לו למה הוא צריין להרבייך לו ככה, והוא אמר לי מסתום את הפה שלך" (עמ' 47 ש- 7-6 לפרט').

ג. בעת עדותו בבית המשפט, העיד המתلون על קלילות קשות מצד הנאשם כלפיו: "הוא אמר 'כשי, סודני, תעופו מפה כבר אני זוכר בדיקת המילים האלה'" (עמ' 15 ש- 5-6 לפרט'). גרסה זו, המחמיראת את היחס לנאים וכן עשויה להסביר את פעלת התקיפה, כלל לא הזכרה על ידי המתلون בעת עדותו במתח"ש וכן הדבר לא צוין על ידי חברו. הסברו של המתلون להתפתחות זו בגרסתו, אינו מניח את הדעת: לדבריו, בעת מסירת התלונה במתח"ש, "אני היתי עוד מבולבל, לא ידעתי אם לסמוך עליהם מבחינתי אני רואה אדם לבן מראין אותו ואומר לי תספר מה היה, מבחינתי גם הוא כמוני, ואני לא ידוע בשביל מה הוא מראין אותו" (עמ' 15 ש- 19-17 לפרט'). הסבר זה אינו מבhair, כיצד המתلون סמן על חוקר

מח"ש, עד כדי מסירת גרסה לגבי תקיפתו הפיזית על ידי השוטר, אך חשש להעיד בפנוי על האופן בו קילל אותו השוטר.

המתalon העיד בבית המשפט, כי נגרמו לו סימני חבלה כתוצאה מהתקיפה, בהם אף הבחן דודו: "באותו יום שהלכתי הביתה היו סימנים אפלו דוד שלי שם לב, זה שהייתי גור אצלו, היו סימנים בפנים, היה קצת אדום, והוא שאל אותי מה קרה" (עמ' 13 ש- 22-23 לפרט'). המתalon בעצמו, כ-12 שעות בלבד לאחר האירוע, התיחס לכך בעת עדותו במח"ש:

"ש. נשאר לך סימנים, נחבלת

ת. לא. אני גם לא צילמתי"

(נ/1 ש- 35-36).

חברו של המתalon לא העיד דבר לגבי חבלות או סימנים.

המתalon, המודיע היטב לשימוש החשוב במכשיר הטלפון, כפי שdag לצלם את הנידת מיד בתום האירוע, לא מסר כל הסבר לכך שלא טרח לצלם את סימני החבלה שנגרמו לו. בנוסף, לא ידע המתalon להסביר מדוע לא צין בchein, כי דווקא, עד חשוב לשם תמייה בגרסתו, הבחן בחבלות שנגרמו לו (עמ' 14 ש- 2-1 לפרט').

המתalon העיד, כי נשאל על ידי השוטרים, לגבי הצגת קובלות על רכישת מכשיר הטלפון שהחזק וכן לגבי האופניים החשמליים. בעדותם בבית המשפט, ענה כי "הקבלה של האופניים והטלפון בבית שלי כל כך קרוב אני יכול לקחת אותו להראות לך, וזה הוא השיב 'אני לא מאמין לך'" (עמ' 6 ש- 16-18 לפרט'). אין ספק כי גם גרסה זו, מציגה את הנאשם ואת שותפו באור שלילי, כאשר היה בידם לבדוק בנקל את חוקיות החזקת רכוש זה על ידי המתalon. ואולם, חברו של המתalon העיד לגבי סוגיה זו באופן שונה: "אחר כך ביקשו מהמתalon להביא להם קובלות על האופניים החשמליים, הוא אמר להם שאין לנו פה את הקובלות, בואו איתי הביתה אני אראה לכם, הם אמרו לנו שהם לא הולכים לשם וшибיא את הקובלות לפה. אז הוא אמר להם שהבית סגור והוא לא יכול להביא להם" (עמ' 47 ש- 9-12 לפרט'). עדות זו, המצינה חלקו אותו נמנע המתalon מהציג בבית המשפט, מעלה סימני שאלה נוספים ביחס לעדות הנאים, ולנסינו להציג את הנאשם באופן שלילי. זאת ועוד: ככל שביתו של המתalon אכן היה סגור בסמוך לאירוע, לא ברור כיצד דווקא היה ביתו והבחן בסימני החבלה (ראו עמ' 13 ש- 22-23, עמ' 13 ש- 31 - עמ' 14 ש- 2 לפרט').

13. כפי שפורט לעיל בהרבה, גרסת המתalon בבית המשפט, בכל נקודה ונקודה לגבי נמצאו סתרות, היא צוזה התומכת בהתרחשות האירוע הנטען ואף באירוע חמור מכך. כל חוסר דיווק וסתירה שנמצאו, הצביעו את גרסתו האחורה של המתalon, על דוכן העדים, כczzo שבכוחה לבסס את תקיפתו על ידי

הנאשם, גם אם היא עומדת בסתריה לגורסה קודמת של המתלון או לגרסתו חברו. בנוסף, לגבי סוגיות שונות, העיד המתלון באופן מוגэм, מוקצן ואף סותר, ביחס לגרסתו הראשונה במח"ש, בחולף כשלוש שנים מהאירוע, ללא כל הסבר מנחית את הדעת לסתירות אלה.

אירוע אלים הוא דיןמי באופיו, אינו מתרחש בתנאי מעבده, ומכאן אין לצפות שעדויות המתיחסות לאירוע כזה יהיו זהות לחולוטין. באופן דומה, אין לצפות לזכור מלא של כל פרט באירוע, בעת מתן עדות בחולף שלוש שנים מהתרחשות. בהחלט יש מקום לאירועים בין עדויות שונות, ואין בכך, בהכרח, כדי להעלות ספק סביר בדבר אשמתו של הנאשם. יחד עם זאת, במקורה הנדון מדובר בהצברות סתירות, בסוגיות מהותיות, ובעדות מגמתית ומוتها של מתלון, אשר הותיר, בסופו של יומם, רושם בלתי מהימן. לפיכך, מטעורר לעלה מספק סביר לגבי אופי האירוע שהתרחש ולגבי המיחס לנאשם. לא מצאתי בעדויות המורה והmanaלה - לגבי שיחת טלפון בסמוך לאירוע, שיחה על אירוע יום למחירתו, וכן מצב נסער של המתלון - ראיות שבכוחן להתגבר על קשיים משמעותיים אלה. לכל היותר, עדויות המורה והmanaלה עשוות לבסס את הטענה שאכן היה מגע מסוים, מפגש, בין המתלון לבין שוטרים, ויתכן שאף עם הנאשם. יחד עם זאת, לנוכח ריבוי הסתירות והקושי בקייעת מהימנות המתלון, לא ניתן להסיק כי מדובר באירוע בו ננקטה אלימות פיזית על ידי הנאשם.

יש לציין, כי הנאשם והשוטר ישראלי נחקרו במח"ש לעלה חדש וחצי לאחר האירוע, ולאחר אופי עבודתם הכרוך ברגע יומיומי עם אוכלוסייה נתנים זרים באותו אזור, כפי שעלה מהראיות, לא ניתן לצפות מהם לזכור כל מגע, דין ודברים, עם אדם כלשהו במהלך משמרתו. עדויותיהם אינן שוללות מפגש בין המתלון וחברו, אך בוודאי שלא כפי שתיאר המתלון.

זיהוי הנאשם

14. לעלה מהדרש במקורה זה, יודגש כי אף אם הייתה מתකבלת גרסתו של המתלון בבית המשפט, לגבי אופי האירוע, וכן היה נקבע שהנאשם ושותפו ישראלי הם השוטרים המעורבים - הרי שלא ניתן היה לקבל את זיהוי הנאשם כשותר התקוף.

אין מחלוקת כי הנאשם היה, במועד הרלוונטי, באזור בו טعن המתלון כי הוכה על ידי שוטר. זיהוי הנאשם כשותר התקוף מבין שני השוטרים המעורבים, נעשה בדרך בעיתית ביתר: ביום 23.12.14, הגיע השוטר ישראלי לחקירה, צולם על ידי החוקר עופר, ובהמשך הוצג צילום זה למתלון תוך שאלת האם מדובר באחד השוטרים שהיו באירוע. המתלון השיב שכן, אך הוא לא היכא אותו. בהמשך, הגיע הנאשם לחקירה וצולם אף הוא. הצילום הוצג למתלון, אשר נשאל האם הוא היה מעורב באירוע, והמתלון ענה כי זה השוטר שהיכא אותו (נ/2).

עjon בשתי התמונות (נ/2), מצבע על שני ממשמעותי ביותר בין השניים: בעוד השוטר ישראלי צולם בבגדים אזרחיים, מרכיב משקפיים, הנאשם צולם עם מדי משטרת אפורים ולא משקפיים. יש עוד לזכור, כי מדובר במפגש ראשון של המתלון עם הנאשם, אותו לא ראה מעולם לפני כן (עמ' 19 ש- 11-13 לפרט).

לפיכך, הצעת צילומי הנאשם והשוטר ישראלי למתלון, צילומים בודדים, במסגרת החקירה, היא בעיתית ביתר, בוודאי כאשר הליך זה לא תועד, כמעט בזיכוי.

הकושי הקיים בהצגת צילומים אלה מתגבר, לאור התיאור שמסר המתלוון בטרם הצגתם, בעת עדותו למעלה מחודש וחצי לפני פנוי פעולה זו:

"ש. אין נראה השוטר שהרביץ לך
ת. לבש מדים, לא כחול כמו שוטרים רגילים, צבע אפור, גובה בינוני, צבע גוף
לבן, צבע שיער לא זוכר, אולי שחור, לא זוכר צבע עיניים.
ש. אין נראה השוטר השני
ת. השני לא גבוה, צבע גוף לבן, צבע שיער שחור. גם הוא היה עם מדים
אפורים"
(נ/1 ש- 55-51).

معدותו של המתלוון עולה, כי מדובר בשני שוטרים, לבושים במידי משטרת אפורים, בעלי צבע גוף לבן, ולגביהם אחד מהם - צבע שיער שחור. אלה הפרטים בהם הבחן המתלוון בזמן אמת. כאמור לעיל, הוצגו למתלוון צילום של שוטר הלבוש בבגדים אזרחיים, עם משקפיים, וצלום של הנאשם, במידי משטרת אפורים ולא משקפיים. הביעתיות בפועל חקירה זו כה ברורה, עד שאינה דורשת הרחבה (ראו את התייחסות החוקר עופר, אשר ביצע את פועלות החקירה, הבין את הביעתיות בכך - עמ' 39 ש- 6, וכן הсыמים כי היה פגם בהליך - עמ' 40 ש- 29 לפroot'). כפי שצין ב"כ הנאשם, ככל שהמתלוון היה מזהה בצילומים שהוצגו לו את השוטר ישראלי כשותר המכיה, היה זה השוטר ישראלי שעומד לדין פלילי (עמ' 40 ש- 26 לפroot'), על אף הקושי האמתי של המתלוון בזיהוי, כפי שיפורט עוד בהמשך.

חברו של המתלוון מסר בעדותו במח"ש, תיאור של השוטר המכיה, כנמוך, פרצוף עגול, שיער קצר ועור לבן, לעומת השוטר השני שתואר כנמוך, בעל פרצוף ארוך ושיער ארוך יותר (עמ' 47 ש- 27-29 לפroot'). אמן, ניתן להתרשם מפניו המעווגלות של הנאשם, ביחס לפניו של השוטר ישראלי, אך אין מדובר בנתון מובהק, כפי שניתן להתרשם בצילומים, בוודאי כאשר מדובר בזיהוי כה ר舅舅 המתיחס לפרטים כה מעטים. בנוסף, שיערו של השוטר ישראלי בצלום קצר מזה של הנאשם. בנסיבות אלה, אין לתת משקל לנקודה האחת ואף לא לנקודה האחרת.

.15. היחידה החקורת הציגה את צילומי הנאשם והשוטר ישראלי, למתלוון בלבד. מעבר לפעולה בעיתית זו, והפרטים הכלליים ביותר שמסר המתלוון בהודעתו במח"ש, הסביר המתלוון בבית המשפט את הקושי שהוא לו בזיהוי אמיתי של השוטרים, בשל תנאי השטח. כך, בהתייחסתו לתיאור הכללי שלהם:

"קודם כל ברוחב האור היה חלש, לא כל כך הכלכלי... רק
אחריו זהCSIANO היה תוארה והכלכלי לראות פחות או יותר
אין הם נראים"
(עמ' 20 ש- 14-16 לפroot').

באופן דומה, ענה לגבי תנאי המקום, ביחס לעובדה שלא הבחן בשם של השוטר הנמצא על המדים:

"אז לא היה לי מושג ששוטר הולך עם-tag עם דברים כאלה, וגם

"היה חושך איך אשים לב לנקודה כל כך קטנה"
(עמ' 21 ש- 11-12 לפורת').

בנוסף, העיד המתلون לגבי קשיי סובייקטיבי לזהות שוטר לבן, צהה או אחר:

**"היום אני 6 שנים בישראל, ואני רואה אנשים עם עור שונה ממני ואני יודע
לזהות, אבל אז מבחןתי כל אדם שהוא יותר לבן ממנו הוא לבן, לא יכולתי
להבדיל בין אשכנזי לבן מזרחי"**
(עמ' 20 ש- 23-24 לפורת').

בנסיבות אלה, של קשיי אובייקטיבי לזהות בשל תנאי השטח, קשיי סובייקטיבי לזהות בשל מוצאו של המתلون ושהותו הקצרה יחסית בארץ, וכן תואר כללי ביותר שנitin על ידו, מתחדשת הבעיה הממשית בהצגת צילומים בודדים בפניו, ובמיוחד - נוכח אופי הצילומים.

16. סוגית אופי הצילומים עלתה במהלך הדיון, תוך דגש על שאלת המשקפים בצלום השוטר ישראלי. המתلون, אשר העיד כי היום אינו יכול לזהות את המעורבים (עמ' 21 ש- 18 לפורת'), ומסר בעת הודיעתו למחരת האירוע תיאור כללי ביותר שלהם, בחר להוסיף פרט זהה בעת הכתנה לעדות במח"ש, שלוש שנים לאחר האירוע ושלושה ימים בטרם עדותו, כפי שתיעדה הפרקליטה: "**עוד מסר המתلون
כי לשוטר השני היו משקפים**" (נ/4).

חשיבות סוגיה זו בזיהוי הנאשם היא ברורה. גרטסו המתפתלת של המתلون בבית המשפט, מבהירה את הקשיי המציגו הנוסף לאופן זיהוי הנאשם, ומשמעותה אף היא על מהימנות המתلون:

**"ש. עמדת מולו, ביקשו ממך בחקירה לחתם תיאור, למה לא אמרת 'أشكפים'?
ת. לא זכר למה לא אמרתי, גם לא זכר שהיה לו משקפים לא שמתי לב. יכול
 להיות שהיה לו משקפים וכי יכול להיות שלא"**
(עמ' 21 ש- 28-30 לפורת').

חוסר הבטחון של המתلون בזיהוי הוא כה רב, עד שהוא חוזר בו מהזיכרון החדש אשר הציף אותו באופן מפתיע ותמהה, שלושה ימים בלבד בטרם עדותו, בדבר משקפים שהיו לשוטר ישראלי.

המתلون לא הסתפק בכך, ולא היסס להטיל ספק בתק透ות הפרקליטה (נ/4), תוך שינויים חדים בגרסתו המתפתחת:

**"ש. אם לא שמת לב שהיה לו משקפים, אתה זכר שלפנינו כמה ימים הייתה אצל
הפרקליטה?
ת. כן."**

**ש. החוק אומר שאתה אומר שהוא חדש היא צריכה להודיע לי על כך
ת. בחקירה עצמה אמרתי לה שינראה לי שלשוטר השני היו משקפים.
ש. למה אתה מטעה אותה, כתעת אמרת שלא היה לו משקפים, זה קרה לפני שבוע**

עמוד 10

ותראה מה אמרת היوم?
ת. אני אמרתי שיכל להיות שלא היו... יכול להיות שהיא לו ולא שמתה לב.
לפרקליה אמרתי שהוא לו משקפיים - אני לא זכר בדיק אין אמרתי לפרקליה,
אך לפיה מה שאני זכר אמרתי לפרקליה שנראה לי שהוא לו משקפיים"
(עמ' 21 ש- 31 - עמ' 22 ש- 8 לפורט').

סוגית זהה הנאשם, שוללת את אפשרות זהותו מבין שני השוטרים המעורבים, גם במקרה בו היה נמצא המתלון
אמין ומהימן, אף שבמקרה זה נמצאה עדותם בלתי מהימנה ולא אמינה. הקשיים הרבים שנמצאו בעדותו, אך
מתעצימים נוכח התנהלותו בשאלת הזהוי, ומחדרים את הספק שנוטר בדבר המיויחס לנאשם.

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל, אני מורה על זיכוי הנאשם מהvioוח לו בכתב האישום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי, תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, א' שבט תשע"ח, 17 ינואר 2018, במעמד הצדדים